

Sygn. akt XXV Ns 190/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Paweł Duda

Sędziowie: SO Tomasz Gal

SO Monika Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

protestu wyborczego **M. W.**

z udziałem **Komisarza Wyborczego w W.(...), Przewodniczącego Miejskiej Komisji Wyborczej w W.**

postanawia:

pozostawić protest wyborczy bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

M. W. dniu 26 października 2018 r. złożyła protest wyborczy, w którym wniosła o stwierdzenie nieważności wyboru Prezydenta (...) W. przeprowadzonego w dniu 21 października 2018 r. podnosząc, że ustawa o ustroju (...) W. z 2002 r. nie weszła w życie, bo w braku zarządzenia Prezydenta RP ustawa ta nie została ogłoszona. Jako źródło tego stanu rzeczy autorka protestu upatrywała w fakcie, że nadal toczy się postępowanie w przedmiocie ważności wyboru Prezydenta RP dokonanego w dniu 8 października 2000 r. Według wnoszącej protest, wobec nieważności wyboru Prezydenta RP obowiązuje nadal ustawa z 1994 r. o ustroju (...) W., z której wynika, że Prezydenta (...) W. wybiera Rada m. W..

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustawodawca poddał możliwość zaskarżenia do sądu ważności wyborów rygorystycznym zasadom określonym w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 754). Dotyczą one określenia terminu do wniesienia protestu, podstaw na których można oprzeć wnioski o stwierdzenie nieważności wyborów, jak i kręgu osób uprawnionych do wniesienia protestu. Na wstępnym etapie kontroli wniosku w/w wymogi muszą zostać ocenione przez sąd, który na tej podstawie decyduje o dopuszczalności merytorycznego rozpoznania wniosku.

Z treści art. 82 § 2-5 Kodeksu wyborczego wynika, że prawo wniesienia protestu przysługuje wyborcom, których nazwiska są umieszczone w spisie wyborców oraz przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej i pełnomocnikowi wyborczemu.

Sam protest wyborczy zdefiniowany zaś został w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego jako protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby, a jego konsekwencją jest zawarty w punktach 1 i 2 art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego ograniczony katalog zarzutów, na jakich można oprzeć protest. Zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego protest taki może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub

2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W myśl art. 392 § 1 Kodeksu wyborczego protest wyborczy wnosi się na piśmie do właściwego sądu okręgowego w terminie 14 dni od podania do publicznej wiadomości przez komisarza wyborczego, w trybie określonym w art. 168 § 1 wyników wyborów na obszarze województwa. Stosownie do art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Natomiast art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego stanowi, że sąd okręgowy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 82 § 1 i 392 Kodeksu wyborczego.

Protest wyborczy złożony przez M. W. nie został oparty na twierdzeniach o zaistnieniu zdarzeń wymienionych w art. 82 § 1 pkt 1 lub pkt 2 Kodeksu wyborczego. Wnosząca protest nie powołała też żadnych dowodów wskazujących na zaistnieniu tego rodzaju zdarzeń.

Z tych przyczyn Sąd zobowiązany był pozostawić protest bez dalszego biegu, stosownie do regulacji art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego, jako niespełniający warunków z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)